

El discurs de la proximitat

El *Setmanari de l'Ebre* ha estat reconegut com a Millor Publicació no Diària de Catalunya del 2022, i Ximo Rambla va recollir aquest premi a l'Espai Endesa de Barcelona. Aquest guardó no ha de sorprendre ningú, ja que la premsa de proximitat té cada vegada més lectors, acompanyada d'un merescut prestigi; i, en el cas del nostre setmanari, es dona la circumstància que ha fet moltíssim per la vertebració del nostre territori, ajudant la seva gent a tenir un sentiment de pertinença ben arrelat al sud català.

Si mirem la història de la premsa escrita a les Terres de l'Ebre ens adonem de la gran quantitat de publicacions que en el passat segle van sorgir, i a Tortosa, la capdavantera en la informació de proximitat, tot i les desavinences sorgides durant la gestació d'aquestes per motius ideològics. D'ençà de la mort de Franco i la recuperació de les llibertats,

moltes d'elles vigilades pels 'Tejeros' de torn, han esdevingut uns espais que reflecteixen la realitat del dia a dia, acompanyades dels personatges que estan escrivint la nostra història.

A tot això s'ha d'afegir que recentment s'ha publicat a Girona una obra que porta per títol *Identitat i Comunicació local a les Terres de l'Ebre*, del jove rapitenc Jaume Guzmán Casals, doctor en Ciències Humanes d'aquesta universitat, el treball de recerca del qual en la comunicació local i comarcal ha rebut grans elogis de la premsa gironina. Abans ja ens n'havia donat una bona prova amb el seu treball *La Comunicació local i premsa històrica al Montsià*. En un assaig exhaustiu i molt complet, i amb l'ajut de nombrosos representants culturals de l'Ebre, Jaume Guzmán va comprendre que els mitjans sorgits a les capitals menyspreaven certes infor-

macions nascudes a pobles i comarques, i que calia que els ajuntaments s'hi involucressin, posant a l'abast una premsa de proximitat que els diaris de les capitals provincials eren incapaces d'oferir. El naixement d'aquestes publicacions, moltes d'elles tutelades i orientades des dels mateixos ajuntaments i partits polítics, va fer perdre moltes subscripcions i lectors, però va servir, almenys, perquè el català tingués una forta presència en la comunicació. El naixement, també, d'una premsa comarcal allunyada d'ajuntaments i partits va connectar ràpidament amb uns lectors que aspiraven a llegir informació independent feta amb professionalitat i d'una gran qualitat.

Jaume Guzmán, en aquest estudi, dona importància -com ha de ser al mètode d'investigació, recopilant informació sobre les capçaleres locals i comarcals, i també a les trans-

missions orals, totalment necessàries per a recollir aquesta informació transmesa de generació en generació i perquè garanteix la conservació d'un patrimoni cultural imprescindible. Guzmán dedica amplis comentaris al naixement de l'*Ebre Informes*, capçalera fundada per Josep Bayerri, i a les dificultats sorgides en els primers moments, com, per exemple, haver de registrar fins a sis propostes de nom diferents, totes elles denegades. Però, un cop publicat el primer número, amb col·laboradors de forma totalment independent, es professionalitza amb un equip eminentment periodístic i compta amb excel·lents col·laboradors, com Pérez Bonfill o Jaume Rocamora.

Jaume Guzmán passa revista a les capçaleres històriques locals de les Terres de l'Ebre com les revistes d'*Amposta* i *La Ràpita*, nascudes el 1958 i que continuen reflectint el



dia a dia de les dues ciutats.

L'obra porta per subtítol *La premsa de proximitat com a tret identitari de la societat local*, i està farcida de noms del periodisme del nostre territori, com Conrad Duran, Xavier Vega, Josep Baubí, Josep Maria Arasa, Ramon Miravall, Miquel Àngel Pradilla i Emigdi Subirats, entre altres.

Per acabar, assenyallem que el *Setmanari de l'Ebre* s'ha consolidat com a referent de la premsa de proximitat a les Terres de l'Ebre i continua la seva tasca d'informar setmanalment escrivint la història ebreca de la seva gent.